

UNGDÓMUR OG KRIMINALITETUR

EINASTANDANDI

Samanumtikið er støðan einastandandi góð í Føroyum á hesum øki, og tað eiga vit at fegnast um, sigur Mariann Reinert, politistur

arbeiði, sum ymsir myndugleikar gera, hevur borið frukt.

Á nógvum økjum er tað eisini eitt gott samstarv ímillum ymsar myndugleikar um hesi viðurskifti, eitt nú er SSP skipað til tað sama. Eitt gott dømi um hetta samstarvið er "Sig frá" átakið hjá Almanamálaráðnum, sum er eitt miðvíst átak ímóti harðskapi, hevur givið gott úrslit.

– Eg haldi at tað vísir seg at tað hevur sína ávirkan, at landsstýrið hevur eitt slíkt átak, tí yvirhøvur eru fólk nógv vorðin meiri tilvitað um harðskap.

Mariann Reinert sigur, at eisini SSP hevur loftað »Sig Frá« átakinum, og eitt, tey gera, er at bjóða øllum níggjunda flokkum í landinum fyrbyggjandi undirvísing um harðskap. Og hon sigur, at teir allarflestu skúlarnir taka av hesum tilboðnum. Sostatt fáa næstan allir næmingar í níggjunda flokki undirvísing

í tveir tímar um harðskap í víðastu merking.

– Vit tosa við næmingarnar um, hvussu tey, sum eru fyri harðskapi, ella sum búgva í einum heimi við harðskap, føla tað. Og vit tosa um støðuna hjá teimum, ið fremja harðskap, og um annað mangt í hesum sambandi.

Eitt eru so tað arbeiðið, sum myndugleikarnir gera, og tað arbeiðið, sjálvboðin gera í felagsskapum av ymsum slagi. Men Mariann Reinert heldur eisini, at tað er sumt, sum bendir á, at ungfolk sita meiri inni nú, enn tey gjørdur fyrr, og ein orsök til tað, er at tey ungu brúka so nógv tí frammanfyri telduni.

– Ein orsök til fellandi undgómskriminalitetin kann eisini vera, at tey ungu

fáa nokk av spenningi á telduni, heldur enn at ganga úti, og kanska gera ónáðir tí tey keða seg.

– Tað eru nógv viðurskifti, sum tilsamans gera tað, at í roynd og veru er støðan einastandandi góð í Føroyum á hesum øki, sigur Mariann Reinert.

Men hon heldur, at tað hevur stóran týðning, at vit ikki sláa okkum til tols við, at tølini fyri undgómskharðskap eru so nógv fallin. Tí heldur hon, at tað hevur ómetaliga stóran týðning, at alt tað fyrbyggjandi arbeiðið heldur fram.

– Tað sigur seg sjálvt, at gevast vit at støvsuga tá ið tað er reint, verður tað skjótt rættiliga støvut aftur, sigur Mariann Reinert.

Í roynd og veru er støðan einastandandi góð í Føroyum

Vit skulu ikki kóka suppu av einum trupulleika sum ikki er

SPELL Tað hevði verið spell, skuldi alt kjakið nú farið at snúð seg um tey heilt fáu, sum trupulleikar standast av, heldur Mariann Reinert, politistur

Áki Bertholdsen

– Vit skulu ansa eftir, at vit ikki gera trupulleikan størri enna hann er.

Tað heldur Mariann Reinert, politistur, sum hevur børn og ung sum sítt serøki hjá løgregluni í Føroyum. Hon er nevniliga SSP politistur. SSP er eitt samstarv ímillum skúla, sosialar myndugleikar og politiið, við tí endamáli at halda ungfolk burtur frá kriminaliteti. Endamálið er eisini at leggja ein atburð niður í undgómin, sum ikki er til skaða fyri tey sjálvi.

Tá ið Løgtingið herfyri hevði orðaskifti um, hvussu okkara rúsdrekka- og rúsevnapolitikkur skal vera framyvir, vóru tað rættiliga nógvir lögtingslimir, sum søgdu, at tað er ein trupulleiki, at børn, og blaðung, ganga úti og vála um náttina.

Ein av teimum var Djóni Nolsø Joensen, lögtingsmaður fyri Javnaðarflokkinn. Hann er eisini pedagogur, og hann gjørdi seg til talsmann fyri, at vit skulu gera, sum tey gera í Íslandi, har tað er bannað blaðungum at ganga úti um náttina. Tað heldur hann, at vit skulu gera, tí hann heldur, at tað líkist púra ongum, at blaðung ganga úti og vála um næturnar.

Fyrbyggjing er vegurin fram

Einum so víðgongdum stigi tekur Mariann Reinert ikki undir við, tí hennara sannføring er, at vegurin fram er meiri upplýsing og fyrbyggjing, heldur enn eitt forboð á hesum øki.

Tað segði hon við www.in.fo herfyri.

Hon leggur eisini afturat, at tað eru ómetaliga fá blaðung, sum ganga úti um næturnar. Og tey allarflestu av teimum ungu skikka sær fyrmyndarligar væl, og

tí heldur, at skal alt nú fara at snúgva seg um tey heilt fáu, sum elva til trupulleikar, er tað spell.

Hon vísir eisini á, at bæði royndirnar hjá politinu, og tær kanningar, sum eru gjørdar, vísa, at tað eru ógvuliga fá blaðung, sum hava roynt rúsevni. Og hon heldur, at tað er at fegnast um.

Hon ásannar kortini, at tá ið blaðung fólk kortini ganga úti um næturnar, er tað tí at foreldrini onkusvegna ikki klára at hava neyðugu ábyrgd av børnunum.

– Men vit skulu vera varin at lasta tey børnini fyri nakað, tí mangan liggur okkurt aftanfyri atburðin hjá hesum børnum og ungum.

Og hon staðfestir somuleiðis, at hjá teimum, sum koma illa fyri av rúsevnum, ella øðrum, er trupulleikin stórur, bæði hjá teimum og teirra familjum. Og sjálvandi skulu tey, hjálpast.

– Men tann hjálpin er ikki treytað av einum útigongubanni, sigur hon.

Hon vísir á, at vit hava barnaverdir og hennara varhugi er, at tær virka væl.

Hon staðfestir samstundis, at øll, varnast, at eitt barn ella ein undgómur, hevur trupulleikar, kunnu boða barnaverndini frá.

– Tað er enntá so, at í roynd og veru hava vit øll skyldu at boða frá, tá ið vit varnast, at børn og ung ikki hava tað gott, ella vera forsømd. Men tá ið ung koma í óføri, er tað tí, at onkur vaksin ikki hevur fingið eyga á trupulleikan í nóg góðari tíð, ella hevur forsømt sína fráboðanarskyldu.

– Eru vit stúrin um eitt barn, eiga vit at boða frá alt fyri eitt, tí tað, sum ger munin, er fyrbyggjing og aftur fyrbyggjing, sigur Mariann Reinert.